

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felolós szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész evre	8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. A. K. a nyi
Fél evre	4 -			Ernö könyvkereskedésben Alsólendva.
Negyed evre	2 -			A nyitási sora egy korona.
Egyes szám ára 20 fillér.		MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		

Zalavármegye közönségéhez!

Polgártársak!
Kossuth Lajos eszméi óriási győzelemmel, diadalal kerültek ki a legutolsó választás alkalmával. A nemzet itélt. Előspörte a haza testén elősködő korhadt rendszert, hogy megújítsa Magyarországot.

A 48-as idők hatalmas gondolatai, eszméi kitértek a keblekből, lerázták magukról a bilincset, felszabadultak a lelkek és a nemzet ideális lelkesedéssel magasra emelte azt a zászlót, amelyre a nagy idők rendíthetetlen igéi:

szabadság, egyenlőség, testvériség

voltak lángbetűvel felírva.
A felemelt zászlót abban a fényben, a hova a megisztult Magyarország emelte, fenn is kell tartanunk.

Ősi jogaink visszaszerzésének, szabadságunk, önállóságunk visszavívásának ideje elérkezett, de nagynehezen elfoglalt álláspontunk csak akkor tudjuk megtartani, ha szervezedünk, tömörülünk.

Tudnunk kell, hogy ki áll az igaz negyvennyolcas zászló mellé, hogy kire számíthat a haza a negyvennyolcas eszmék védelmében.

A vármegyei függetlenségi és negyvennyolcas párt teljesen még szervezve nincs.

Ez okból határozta el a megyei függetlenségi és negyvennyolcas párt vezetőse az, hogy megalakítja a megyei függetlenségi és negyvennyolcas pártot, hogy a megye igaz polgárai egy tábora egyesülve oly erőt alkothassanak, amelyet megdönteni lehetetlen.

Aki igaz függetlenségi polgár, arra és annak támogatására a szervezetnek szüksége van; és hogy hányan vagyunk, azt tudnunk kell.

Kérjük a függetlenségi és negyvennyolcas érzelmi polgártársakat, hogy a zalamegyei függetlenségi és negyvennyolcas pártba történő belépésüket szóval vagy írásban íj. Czukelter Lajos pártjegyzőnél (Zalaegerszeg,

Berzsenyi-utca 2. sz.) bejelenteni sziveskedjenek.

Zalaegerszeg, 1908 október hó.

Hazafias üdvözlettel

IFJ. CZUKELTER LAJOS
a zalavármegyei függ. és 48-as párt jegyzője.

BOSNYÁK GÉZA
a zalavármegyei függ. és 48-as párt elnöke.

Vihar előtt.

Alsólendva, október 17.

Akaratunkon, tudtunkon kívül, sőt jóváhagyásunk nélkül pottyannak bele a világ-események forgatagának középpontjába s szinte tehetetlenül várjuk, mit hoz a holnap. A holnap ugyanis háborút hozhat. Olyan háborút, amely ugyan a biztos diadal reményességével keesgetteti hatalmas és vitéz hadseregünket, de amelytől mégis óvjunk meg bennünket a magyarok lstene.

Kérdézték meg a pört, a munkást, az iparost, a kereskedőt, az urat és a papot, kedvükre való lenne-e a háború, mindegyikkel nemmel fog felelni. Nem lehet óhajtani a háborút, mert a legdiadalmasabb is nagy vesztesége a vérenek, az erkölcsöknek, a pénznek és a nemzeti munkának. Mondhatjuk ezt annál is inkább, mert lelkünknek meglehetősen idegen az ok és cél, s az előny, amelyek a háborút — ha ne adj isten kiáltne — megindítanák, a magyar közérzésben haszlatlan keresünk olyan momentumokat, amelyek e háború iránt való lelkesezdést bizonyítanák. Oh másért, egészen másért szeretnénk mi vértünköt ontani Októberi szél zúg a fák között, most van a vértünk hónapja, most is hevit még a cél, amelyért vértanúink a bitófan pusztultak el!

Az ország belső bajainak se szeri, se száma. A munkás-osztály gonosz izgalomnak hevítik a többi osztály ellen. A harc újabb fázisa, amely most indult meg a szocialisták körében az általános, titkos választói jogért, elzásntásig és brutális dolgában valóban elérte már azt a határt, amelyen jóggállamban anarchisztikus állapotok teremtése nélkül tulépni nem lehet. Budapesten, az ország fővárosában már sortűzek dördültek és vér folyt s félo, hogy ezek az utcai harcok még végzetesebb dimenziókat öltenek. A szocialisták gyűlésein szinte nyíltan hirdetik már a szocialis forradalmat, lapjaik cikkei, kiáltványai szinte vértől cse-

pegnek és néhány het, esetleg néhány nap múlva ül össze a pártkongresszus, amely dönteni van hivatva afőlött, kimondják-e az általános sztrájkot. Szó sincs róla, hogy a szocialisták ezzel a nyílt forradalommal, a városoknak hadi állapotba való helyezésével célt érnének, de minden esetre olyan kavardást idéznének elő az ország termelési viszonyaiban és a közigazgatásban, amely általános kihatásu súlyos következményekkel járna a társadalom minden rétegére nézve. Bizonyára vér is folyna, haszontalanul omló, magyar vér és a szakadék, amely a társadalom egyes osztályait egymástól elválasztja, örvényre szélesbülne. Valóban még csak a tömegsztrájk hiányzik ennek a kűzködő, elhagyott és elhanyagolt országunknak

Súlyos napokat élünk. Egybeesik két ijesztő eshetőség: a háború és az általános sztrájk eshetősége. — Nem tudjuk, hogy melyik a rosszabbik a kettő közül, inkább úgy mondhatjuk, hogy egyik rosszabb a másánál. E néhez napokban appellálunk a jó magyar hazafiak ényérére, hazaszeretetére és törvénytiszteletre. Órizzük meg nyugalomunkat és vezessen bennünket minden cselekedetünkben a haza iránt való lángoló szeretet. Sokat szenvedett hazánk látott már ilyen vihart eleget és ezer esztendő óta multunk igazolja, hogy rendületlenül kitartottunk mindig igazunk mellett, s e dicső multból merítsük a hitet, hogy ki fogunk tartani ezután is.

Munkásbetegségly és balesetbiztosítás.

A magyar iparosáság a saját ügyével szemben tanúsított közönyössége annyira még nem bosszulta meg magát, mint a munkások betegséglényről és baleset elleni biztosításról alkotott törvényvel. Nagyon bosszu időn keresztül képezte ez a törvény az előlétesített tárgyat és örökké érthetetlenül, nem foglalkozott azzal az iparosásg érdeme szerint. Tudak, voltak és utóbbi időben is kamarai, voltak iparostulési és utóbbi szaklajai az iparosoknak, azonban felirtott ankieketek is, amelyeknek hónapokon át vitták a törvényjavaslatot. De amit aludt az iparosost zóme ez-századokon keresztül, éppgy aludt most is, ezen törvény megalkotása alatt.

Az iparostulések, kik hivatala lettek volna az iparosásgot felvilágosítani, jőfőrmán nem is tudak, hogy miről van szó, — így a javaslat törvényne vált, olyan tartalommal, ahogy az állam

Adunk 140 forintért egy modern, legújabb divatu, teljesen matt hálószobát, mely áll: 2 drb. két méter magas

fiókos szekrény, 2 ágy, 2 éjjeli szekrény márvány lappal, 1 mosdó márvány lappal és tükörrel. Azonkívül nagy raktárt tartunk a legizlésebben kiállított háló-, ebédlo és szalంగarnitúráktól kezdve a leggyyszerűbbig. Ugyancsak elvállaljuk madracok, ottmának és különféle szőnyegdivának készítését és javítását a legizlésebben és legartósabb kivitelben.

Nagy választék gyermek- és vaságyakban. **Goldberger Károly és Társa** kárpitos és butoraktára NAGYKANIZSÁN Csengery-ut 3. (Nagykanizsai takarékpénztár épületében.)

szociális politikája a maga gavalérságában azt megalkotni jónak látta. Csak akkor tudtuk meg, hogy mit íkáltak a törvénytervből — nélkülül, de a mi rovasunkra — mikor már eltebe léptették a törvényt és megkezdődött a végrehajtása.

Mentségül szolgálhat az iparosságunk az, hogy akkor még nem voltak annyira szervezve, mint ma már helyünkön. Mert tisztelet a kamaráknak, amelyek ebben a kérdésben nem képviseltek a munkaódo érdekeit és az iparfejlesztéket, amelyek egyáltalán semmi részt nem vettek az iparások érdekeinek megvédésében, bizony nem volt akkor aki felvilágosította volna az iparosságot arról, hogy mikép gyakorol az állam szociális politikát az iparos zsebére. Ma már helyünkint máskép van. Ma már feltebr az iparosság. Látni, hogy a törvény, amelyet a munkaódo érdekek a munkaódo rovársára hoztak, anyagilag elviselhetetlen terhet ró reánk, iparosokra.

Mindenki látja, hogy míg a betegsegélyezést azért 5-7 millió fizetik az iparások, ma a költségvetés szerint 11 milliót kell éventékint fizetnie, a valóságban azonban előreláthatólag még ennél is többet. És nem látják meg mindig, hogy mennyit fognak fizetni a balcsibiztosításért, melynek összes költségei reájuk hármlanak s a meg költségök a legkisebb számitás szerint meg fogják útni a 10 millió koronát éventékint. Mind- ezek fölött érzi azt a sok zaklatást, amit reá az átalakított betegsegélyezési penztársak bürokratikus igazgatása a nyakunkra zudított s a melynek kényérkedvére ki vagyunk szolgáltatva.

Mindenki látja, tudja, éri végre az iparosság, leveit az eddigi nemtudomáságot és vedékeszt kereti a veszedelmek ellen, melyet az szociálpolitika szabotázsa reáért mértek. Tudmillik az ország különböző városában már gyűlést tartottak, anyeken kimondták, hogy vedékezik fognak az ellen a kormányán. Igaz, kissé későn tezik ezt, de még nem egészen elkésletten; a vedékezés, az önévedelm mindig jogosult és azoknak, akik a bajt reánk terelik, mindig lenforg az a kötelességük, hogy elhárítsák azt fejünköl.

Vegre is az iparosság az államtartástól polgári osztályának olyan tényezője, amely joggal követeli meg, hogy ne áldozzák fel hamis elméletért, különösen akkor, mikor nagyon is rövid idő társulatánál bizonyítják, hogy ezek az elméletek a gyakorlatban nem váltak be.

Tehát jogos az iparosságnak a betegsegélyezési törvény és annak alkalmazása ellen való felzudulása. Jogos a tiltakozása az ellen, hogy az iparosságot egy olyan intézmény rabigájába hajtsák, melyben anyagi erejének felzudulása felül érkölti megalázásoknak van kitéve azok

részölő, akiknek érdekében és javára az anyagi áldozatok hirtre. És jogos az a követelés, hogy változtassák meg a törvényt, mely nem a mi viszonyaink közé való és töröljék el az ügyvitelnek azt az újabbán meghonosított módját, amely az iparosok által feltartott intézményt az iparosok ellen használják s a amelyben úgy bánták az egészért feltartó iparossal, mint a nem a tisztviselőkké lennének a tagokért, hanem megfordítva.

MITRÓ J. JANOS (Nagykanizsa.)

Hangulatok.

VII. Az ember.

(Töréniesi arckép-csraok.)

Bajos Olvasó! Nem azért szólítalak így: „bajos olvasó”, mert bájos vagy, sem azért, mert olvasó vagy, hiszen nem vagy sem bájos, sem olvasó: mert az emberek nem igen szoktak ilyesmít olvasni. De nem is azért szólítalak meg, mert ezt így szokták, hiszen nem is szokták így, hanem azért szólítalak meg, mert szeretlek és mert ezáltal — különösen a közvélelenség hangján akarok Hozzát szólítani, semmiesetre sem tudományosan.

„Az ember” című adomán kezdődő cikkesorozatomban De ne jöjden meg szöveg, hanem akarom én Darwinint kimondítani az óeideológiai törvényéből, nem akarom én a bölesek összetett tanát a „bölesek közevé” megdönteni, nem akarom én az emberek lényegébe expedióciókat rendezni, sem szeretek spirituális experimentumokat eszközölni, csak egy-egy arcképről beszélek az azoknak az embereknek a képeiről, akik nekem a legjobban tetszettek, vagy nem tetszettek, vagy legjobban feltűntek, vagy leglemarabb feltűntek. Egy kis impressióm mindenkirol maradt, de egy-egy mindig előttem lesz.

Magam is kíváncsi vagyok, hogy hogyan fognak ezek kinézni a Gutenberg cseszeivel papirosra festve. Egy arckép sem lesz olyan szelletes, mint a Dörfler Gray arcképe, de egy sem olyan hosszú és visszatartó.

Még egy kis bevezetés: így egy kerestet! Aztán rajta!

Körülbelül 2000 millió ember nyitászog a föld hátán, kétszer annyi karral, kézzel működve, dolgozva a megelhetés vagy felkiáltó jelének nevében. Olykor-olykor politikai, társadalmi, szociológiai kérdések elnyelnek, eltemetnek egyeseket, hogy Főnixként a föld porából ismét újabbak

emelkedjenek fel és vegyenek részt a végeredményben mindenkét elyélő mólóhoz me nagy harcában. Ha messze innét, messze valahonnan a végtelen világgyezetemnek va amelyik fényes pontjából objektiv szemmel nézhetünk ezt a forgást, igazán egy nevétség béka-éger harcának tűnnék fel az egész. Minden emberi alkotás, tekinthetünk vivományt egy csakúgy megvilágított, a világgyezetemet feltartó harmónia termelői képtelenségnek. A végtelen időnek és a végtelen térnek egy kis dűlőbába az emberiség által eljátszott, bár sok és sok ezer évig tartó szindarab és akik benne szerepelnek: az egyesek csak itt-ott elszórt szinpazar hompiori eme kaleidóskópának.

A föld nem örököl tvn, tehát kell, hogy vége is legyen.

Akár túzólo anyagként is zuhanunk majd be a napba, akár az abszolút hideg égető fagyá dermeszt meg bennünket, csapjaink össze bár felteletünk a fengler hullámait, de valamikor, valamiképpen ez a dráma véget ér... s akkor majd ismét megszólal a sűrűs zenéje... Egyszer, úgy éppen olyan szépen, sejtelmés gyönyörűen mint a teremteszők hangjait. Milyen isteni, paradicsomi zene lehetett.

Milliárd és milliárd láthatlan, tökéletes hangszerek egy harmóniája.

...És mikor Teremtés Éva belharapott a tudás fájának államjába, egy irtózatos pattanásal szakadt el minden hurja minden hangszere.

És megkezdődött az emberi élet zenekészettel. Akik a világ teremtesőtől számitják az éveket, azoknak már több, mint 5000 ezredtelék telet el, az emberiség még nem volt örökkévalóságá vádolva, mert a fejlődés mülánásodó jelent, am egész életünkön keresztül kísért, egy pillanatra sem hagyva el bennünket.

És ki volna, aki hinne a feltámadásban, vagy a lélekvándorlásban? Mi, ha egyszer pedalgunk, akkor már örökkévalók leszünk. Addig pedig még élnék, illuziókból tengődünk. Rideg realitás és törte idealismus vulkánjain táncolunk és ha néha-néha tiszta emberi érzés is vezet bennünket, a mindennapi zugó, forrongó élet árja visszaránt a közös mederbe és ellenállhatatlan ragad tovább-tovább és olyan kevesz kikötőt tart. S mialatt az Élet könyörmentlenül rohan végünk a végtelenségben, az lőo elevenező irányban százugd teletünk. Nem jó vissza soha semmi.

A képek, mikkel találkoznak, lassankint elmosódnak bennünk.

Pedig az illuziók legnagyobb része a mltak emléke.

A jövő illuziója pedig csak ábrándozás.

Nezzük a kepeket!

Újabb családás.

Már nem vagy egy lény előttém,
Már földre szál mint anyaglom;
Szeretlek, meg még most is szeretlek,
De már nem úgy, mint akkoron.

Oh, uennyi nagyra, mennyi szépre
Oszonított szívem mámorra,
Ma tán csak csokra, ölelésre, —
A szent áhítat már oda.

Eszmény voltál, amely e földön
Csak búcs, ábrándos dalban él;
Ma csak leány vagy, mint a többi,
Legelőbbsz sebb a többinél.

Égy kialudt kráter.

Egy naplóból.

Mikor mulik már el az a furcsa lázas állapot? Valóban furcsa egy lán ez, mert amikor rajtam van, akkor egy cseppet sem forró a fejem, amikor meg nines rajtam, akkor forró a fejem, rózás a kedvem, szük az ut... Bizony, bizony, ilyen furcsa lán, az a zseblán.

Talajdonképen nem is éről akkor írni. Még mindig összezavarok. Hiszen én utazórló akarok írni. Az olyan magamfajta szegény embereknek is van olykor egy kis szabad idejük. Ma éppen ráerek, hát leonyegok csavarogni. Az volt a szándékom, hogy elmentem teszek meg egy

kisebb utat, de a zsebbenem — az árváságtól nagyon szomorú bngyelárisom esztanós ajakiról egy hatalmas hangot hallottam: „Nem lehet”. Szinte megrezgettém tőle, pedig milyen, milyen nagyon megszokott hang ez. Már nálam is, n, hogy másnál is a-ze, azt már nem tudom.

Nem volt más hátra tehát, mint egy kis okoskodás. Aki utazni akar, de nem utazhatik vonaton, kocsin, vagy más efféle szlított eszközön, az menjen gyalog.

A fiókomból elővettem egy darab, akarom mondani darabka moslyogó paprikás szalonnát, meg egy darab kenyert, amely már jó éret kenyér volt (minek mondjam, hogy kemény?) azzal magamra vettem a felöltömét, azzal magamra vettem volna, de egy régi nőtó jutt az eszembe és azért nem vettem rá. Az a nőtó pedig így hangzik: „Minék is van zálogház a világon!” A kalapot szelét lehuztam a szememre, szokás szerint, kezembe vettem a fűtykötömet, a fülem mögé böktem a írómatot, meg egy szelap papirkát is tettem a zsebémbé, azzal nekiindultam a nagy utam.

Mentem, mentem, addig-addig ballagtam, ahogy a Szerdahely téle vezetó utra ki nem értem. Megjegyeztem azt, hogy öszi idő lévén és azt is, hogy reggel indultam, azért nem is vethetik rossz néven, ha a zálogházat sokszor, de igen sokszor megzöktöttem. Kód volt, azért valami messze nem láthatam. Utközben találkoztam muraközsi asszonyokkal, emberekkel, vendévidéki tyúakosokkal, egy vadászkatyával is, no de minék is soroljam

mundezeket. Egyszer csak hallom ám egy rakás számla melől: „Ju reggelt nayságos uram!” Nézek erre, nézek amarra, hogy ugyan hof láhok egy eleven nayságos urat ilyen korra reggel. De hiába, mert hat cigányurnát kívül bizony nem láttam egy lelket sem. Hát ilyen nagy megiztetültes ért. A bngyelárisom nagyon hánykolódott a zsebémben. Szűda a pernekét, mint a bókrot, mert hat apró kemény krajcárocskával megint kevesebb lett bennem.

Szerdahelynél a Murán átmenve, a jobbparton haladtam feléül. Úgy delfél az idő megelhető csücsülettel viselte magát. A nap elég melegen fűtött, a szél barátom is csak halk zizegessé reggette a sárgába való leveleket. Amikor a déli harangzó kezdődött, éppen akkor értem be a Muraszántaromton túl lévő Tünderlak falucsákba. Már régebben hallottam, hogy itt egy régi várom van, leginkább azért jöttem, hogy azt megnézzem.

A faluba beérve, egy öreg horvátot megkértem, hogy vezessen fel a váromhoz. Szegény betegesedett. Vig hangulataban mentem egész odáig. De midőn oda férttem, nem tudom, hogy mi, valami nagyon elfogta a szívetem. Egészén a Mura partján van Mintha a Mura is ha lakban zugna itten. Mintha a szello is szelidebben ringató a hervadt virágokat. Igaz, hiszen már váromnak sem mondható, mert alig akadnak pár törmelékre. Az öreg rámutatott: „Ez az”. — Mi ez tulajdonképen? Egy vadvirágos dom, amely körül van véve mély sáncokkal. A sáncok szelét

Nem voltam 3 éves, mikor faluról egy nagy városba költöztem. Mikor beléptem az új házunk közé, a földre fektetett fali óra üvegéből lettem. Apámnak itt tulajdonképpen meg kellett volna venni. Nem vert meg, inkább verjen meg kellett volna venni. Nem voltam 73 éves koromban. De a fali órákat azóta utálom. Ha rájuk nézek, visszaeszközöm egész kis gyermekkoromig. Erre pedig nincs mindig időm. (Az első kép címe: Egy eltört üvegipar és egy eltört mécses.)

Másnap egy nagy békát fogtam. Nem kaptam uzsonnát. De bosszút álltam a békákon. (A 2-ik kép címe: A békagyógyászat.)

Mikor elmi iskolába jártam, a tanítóm a vasról magyarázott. Többek között azt mondta, hogy a vas olyan erős, hogy el se lehet törni. Az asztalról levettem egy csiznapot, és kettétörtem. A lenévál a kőrömrre koppintottam. (A 3-ik kép címe: A vas, meg az igazság-talanság.)

Egyszer, mikor úgy jártam, „mint vándorszécsen korában Megyeri” és a tinta lefolyt világos ruháma, megjétem szörnyen. Elmentem a szomszédba és a szobalánnyal áthoztam egy másik ruhát. Az eset otthon tiók maradt.

(A 4-ik kép címe: Az első család)
A gimnázium avval végződött, hogy az osztályfőnököm összeszűrd. Láttá az ablakból, hogy a hosszú gumicsővív kerti locsolóból a szobalányt spricceltem. Rámpikkadtok: hogy az nem virág. Én konokul visszafelvettem: de igen, a szobalány is virág, azt is locsolni kell.

(Az 5-ik kép címe: A mákvirág.)
Mikor a gimnáziumban először kaptam bizonyítványt, azt hittem, hogy egy-két csikóm is lesz. Pedig majd szin jeles volt. Há akkor mi jéztettek, mit hazudtak a tanárain? Akkor megtudtam, hogy vannak emberek, akik nem mondanak igazat. Ez nagyon furcsa nap volt.

(A 6-ik kép címe: Bizonyítványosztásokr.)
(Folytatom)

Dr. CSÖNGÖR GERGELY.

A nagyपालnai iskola körül.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tekintetes Oszeszy M. Victor szerkesztő úrnak.

Az előző lapokat nem olvastam és csak az október 11-én megjelent „Alsöleendő Hírado”, „Magyar Paizs” és „Muraköz” c. lapokból értesültem arról, hogy az Alsöleendő október 1-én tartott tanítói gyűlésen Hegedüs Elek bagonyai tanító urat megválaszták azért, mert a magyar-

ság sziklavárt védve azt állította, hogy a pálnaiak talán nemzedéke nem tud magyarul. Ezt az állítást Paller megpálnai tanító ur magára nézve szerelmesen találta és emiatt Hegedüs urt az említt tanítói gyűlésen megvádoltató.

Igen sajnálom, hogy ezen vitában személyesen nem vehettem részt és Hegedüs ur állítását nyomatékosabban nem igazoltattam.

Dacára annak, hogy az állami iskola a magyar nyelv intenzívebb tanítása szempontjából már oly régen létezik Pálnán (Tévedni lehetett, amennyiben a pálnai iskola még ma sem állami. — A szerk.) és Paller tanító ur már oly régen működött ott, hogy két ízben is lehetett volna jóból, — meg sem állhatna az. Mert a midőn én magam a lakarek-pénztárnak hivatalnokkodtam, még a lakarek-pénztárnak hivatalnokkodtam, a pálnaiaknál sehogyszem boldogultam a magyar nyelvvel, de még az iskolás gyermekkel sem, amit — ha jól emlékszem — Paller tanító urnak személyesen is jeleztettem, amire szíves volt az a választ adni, hogy tudnak, de nem akarnak beszélni magyarul, — ami szintén nem lehet a szigorú tanításnak kiegészítő része.

Hegedüs tanító úrnak — aki közeléből nincs szerencsém ismerni — tökéletes igaza van. Pálnai egyén, legyen az asszony, leány vagy gyermek, ha bejön Lendvára, az eladó portékáját soha meg nem kíméli. Egyik asszony, akit az előbbi héten jól összeszidtam, amíg nem magyarul kínálta a portékáját, most ezzel készöt be hazámmal: „vesz tej!” — míg a többiek így kínálják: „Kupi mieko, kizselak, bilice!” stb. Ehhez nem szükséges Hegedüs ur figyelmeztetése, ez fél Lendva tanúsítja.

Én nem kétérdem Paller tanító ur jóindulatában és jóakarataiban és elhiszem, hogy midőn a tanfelügyelő ur megjelenik az iskolában, elő tud hívni néhány jobb tanulót, aki a magyar nyelv tanítását bebiztosítja, de hogy a többi az iskolán kívül, pl. Lendván, tej helyett miekót nem fog-e árulni, azt Paller ur nem állíthatja, annál is inkább, mert saját szavait ismerte, ha tudnak is, nem akarnak magyarul beszélni. Tehát a jóindulat nincs befűjvésve, ami pedig igen nagy baj, mert ezt a lelkesítő címet csak a tanító képes befűjéni oltani. Természetes, hogy ez is két fél hajlandóságától függ, de én előzetből hiszem, hogy a bagonyai gyerek, ha rövid évek múlva bejön Lendvára árulni, „Kupi mieko” helyett bizonyosan „vegyen tejet” fog kiabálni.

Én csak azért voltam bátor ezt itt felhozni, mert Hegedüs ur mentegetőzéséből illőve úgy vélem, hogy ezen valódi tényt ő csak hallomás

egy pár vén fa bőfingtatott szomoruan... Öreg vezetőmöt leltük. Egy kicsit pihentük, a zton azt mondta: „Menjünk a leány-tetőbe”. A zton úgy kéiszz leányi táolságban, több helytelen sírdombot vettem észre. Lehetett vagy harminc, negyven.

Kérdétem az öregöt, hogy miért hívják ezt leány-tetőnek, talán valamilyen történet van ennek vagy miért? Erre az öreg lelté az egyik sr melé, egy kis ideig gondolkodott, majd egy nagy sóhajta, a történet mesélte el:

Régen, igen régen, egy nagy ur lakott abban a várban, amelyből már csak pár tégla maradt meg emlékül. Annak az urnak volt egy igen szép menyasszonya, akit Katinkának hívtak. Anidőn esküvőre mentek, a nézők közül egy muraközi parasztléány oda rohant és a menyasszonyt sziven szíven. Elkeseredésben tette, mert azt a nagy urat igen szerette, de a rá sem nézett, észre sem vette. A szép menyasszony azonnal meghalt. Erre a nagy ur igen nagy haragra lobbant és a katonáival összefogdosztatót vagy harminc parasztléányt és ide, ebbe a sírba tette el a kőtlevenen, a várat pedig összeromboltatta és elment innen messze, nagyon messze lakni.

Régen, igen régen volt ez, az a nagy ur is már régen porladozik. De minden este eljön

ide és a maradék köveket egyre szórja bele a Muráa, hogy még emléke se maradjon annak a szomorú helynek. Most már nem sokáig kell eljárnia ide...

Megjelenik egy fehér alak is, a holt menyasszony, és amig a nagy ur szórja a köveket, az sorra járja valamennyi sírt, mindgyekire ráhajol. Egy hárla van a kezében, azt pengeti, énekel is hozzá, de azt hallani nem lehet.

Amidőn az öreg befejezte a meséjét, elbuszított fölem és leballagott a falujára. Én pedig ciszvettem a hozott enyvától és elkezdtem falatozni. Nem sokat adok az ilyenféle régi meskre, de az öreg olyan meggőzötlenül kifejező arccal adta elő, hogy szinte önkénytelenül vagy támadt bennem az ott maradásra, az este béltájj.

Ott is maradtam. A halvány hold kibújt a hegyek közül, ezüst fátlyat vetve a tájra. Sápadt képét egyenre nézegette a Mura tükreben. Vártam, mikor jön az a nagy ur és a holt menyasszony. Már éjtél tele közeledett az idő, de csak nem jött senki, semmi. Nem hallottam mást, mint az est beálltával a kis falu harangjának esti dalát és azután mely csend lett, csak a Mura zogott halkan, csak az őszi szello susogott valami a haldokló virágokat...

FERUS.

után állt. De ve valódi tényt — különösen ilyen állításosságban — senki sem veheti sérelemnek, mert ez senki személyére nem vonatkozott, és én is e levelmem csak Hegedüs ur felszólalásának méltányosságát igazolom.

Tisztelettel

Alsöleendő, 1908 október 10-én.

MATTYASOVSKY VINCE.

A makacs meghülést

és köhögést gyorsan enyhíti a SCOTT-féle Emulsió.

A Scott-féle Emulsió

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle móléretű vályagot, a halászt kérjük figyelembe venni.

annyira kellemes ízi, hogy azok akik nem bírják el a közönséges csukamájúal izét, könnyen, sőt élvezettel táplálkoznak a

SCOTT-féle Emulsió-val

Azonkívül a SCOTT-féle Emulsió sokkal jobb hatású az egészségre.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fill.

Kapható minden gyógyszerbarban.

HIREK.

— **Csak egy virágzsálat!** Hogy csak egy virágzsálat adjunk a halottak koszorújából a halál jegyesének déle visszaváltására, — ezzel a jelzőval nagyobb számban akció indult vármegyénkben és városunkban. Vármegyénk alispánja nemcske szivertő indítatva maga vette keszbe a belügyminiszter által engedélyezett köznyomadmánygyűjtést. A vármegye összes főszolgabírótól fölívta közreműködésére. És ennek a buzgóságának köszönhető, hogy még a legkisebb falucskában is megindult az egyesületi gyűjtőtanulósába a gyűjtés. A tarsolyok izéles kivittetiek, oldalukon ezzel a fölirattal: „Adakozzunk a tudóbetegnek!” Van egy nyílásuk az adomány befogására. E hó 24-én indult meg a gyűjtés s célja mintegy száz szegénysorsu folyamodó tudóbeteg utazó-naszatorniába helyezni, ezenfelül új intézményeket, főleg dispanserek létesíteni a tudóbetegeknek. Minden egyes ridikűben megszállt összeget az egyesület hivatalos lapja külön nyugtaz. Örömmel írjuk, hogy az emberszeretettel nemcske versenyében a mi vármegyénk előjár s nemesleltők hölgyek a temetői gyűjtést is kezükbe vették. Bizunk abban, hogy a minden téren előjár lendvai urnók is kezdeményezni fogják a temetőgyűjtést, ha már ugyan eddig nem tettek meg.

— **Személyi hír.** Gróf Bathlyány Zsigmond, a muraszabolai kerület országgyűlési képviselője csütörtökön városunkban időzött s részvetett a muraszabolai-alsöleendői vasut ügyében aznap tartott értekezletben.

— **Tanítógyűlés.** A Szombathelyi-egyházmegyei rom. kath. tanítógyűléslet helyei esperisi köre őszi közgyűlést f. évi október 21-én Letenyén, a rom. kath. iskola helyiségében tartja meg. Táragsorozat: 1. Fél 10 órákor szentmise. 2. Elnök megnyitja. 3. Gyakorlati tanítást tart a hitáni tételről Kovács Sándor letenyei káplán. 4. Értekezlet, illetve felőlvásolás tartanak Toth Albert szepetneki és Szőnyi Imre szegszigeti tanítóktól. 5. A tavaszi közgyűlés jogkönyvének felőlvásása és hiteltesítése. 6. A központi bizottság ülésének jegyzőkönyve bemutatatik.

— **Mayersberg Frida Nyagyanizásán.** A lendvai közönség bálványozott kedvence, Mayersberg Frida okl. táncantónító, ki oly sok szezonon át működött pár év előtt közmegelegedésre városunkban s már-már azt hittük, hogy Hymen

A valódi Francia sósbor-szesz
legjobbnak bizonyult az összes sósbor-szesz-készítmények között.
Ára 1 korona. Kapható Fuss F. Nándor gyógyszerbarban Alsöleendő.

részantoni örökre elváltak kedves személyt a fáncsántói pályától, hosszú pihenés után ismét munkára lépett s jelenleg Nagykanizsán működik. Mayersberg Frida örökös feldühített és a lenivának szemében s éppen ezért jól eskirőle néha ír hallanunk. De őt is kedves emlékek fűzik városunkhoz, amely kedves emlékeket most azáltal akarja feljuttítani, hogy városunkban egy tanfolyamot akart nyitani, de miután megtudta, hogy egy kollégája csak nemrég zárta be kurzusát városunkban, hogy sajkálókkal egyelőre lemondott a vizionlatás örömeiről.

— **Alapszabály-jóvágyás.** Az alsólendvai vadászárság alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

— **Nem lesznek új vármegyék.** Zalaegerszegről írják: Komoly és a kormányhoz közel álló forrásközlő indult ki az a hír, hogy új vármegyéket fognak kikérteni, nevezetesen Zala, Somogy és Vasmegegyét hat vármegyét alakítsanak. A hír folyamán sokan remélték, hogy nem sokára meg lesz Kanizsamegye is, amelynek kikerekítését a nagykanizsai szépen megokolt memorandumban kérelmezték. Andrassy Gyula gróf azonban most kijelentette, hogy a vármegyéket terület beosztásán nem bolygatja meg, tehát Zalavármegyéből egyelőre még nem lesz kár darab.

— **Vásárok.** Alsólendva nagyközépsé előjárása e heten tette közhírré a jövő évből tartandó országos vásárok sorrendjét. E szerint városunkban a következő napokon lesznek vásárok: január 25-én, hó közepébenben csütörtökön, április 8-án, Szt-Háromság vasárnap utáni hétfőn, július 28-án, augusztus 28-án, október 28-án, november 25-én és decz. 23-án.

— **Vasúti értekezlet.** Csütörtökön a Muraszombat—alsólendvai vasút ügyében, gróf Bathyházy Zsigmond elnöklete mellett értekezlet volt Alsólendván, melyen úgy a helybeli, mint a muraszombati érdekeltségű bizottságok csaknem teljes számban megjelentek. Az értekezlet egyedüli tárgya az volt, hogy a bizottságok meghallgassák az új ajánlattevő Szalay Károly főmérnök ajánlatát és azután eldöntés, vajjon továbbra is Barthalos István kezében hagyják-e az előmunkalakat, avagy pedig Szalayra bizzák-e. Hosszu ideig Barthalos, mint egyáltalán komoly engedményes szerepelt, de nemrég a Nagykanizsa—leténye—alsólendvai vasút engedményese, Szalay Károly főmérnök is nyújtott be pályázatot s ez a pályázat nem kevesebb, mint 102.000 koronával volt olcsóbb, mint Barthalosé. A muraszombatiak legelőbbje mégis Barthalos személyhez ragaszkodott, mint olyanhoz, aki már régebben ösmernek s egyszerűsen számításban kívül akarták helyezni a Szalay féle ajánlatot. Később ez a vélemény megváltozott s ekkor új határozatok, hogy egy Alsólendván tartandó értekezlet tisztázza az ügyet, amikor is mint kész tervet terjesztik elő Szalay tervét. — A csütörtöki értekezlet Szalay, mint olcsóbb ajánlatú mellé foglalt állást, annál is inkább, mert Szalay főmérnök békés ajánlatot tett Barthalosnak aziránt, hogy fuzionáljanak s együtt csinálják meg a Muraszombat—alsólendvai vasutat. Mivel pedig erre Barthalos nem volt hajlandó, az értekezlet kimondta, hogy Barthalossal a tárgyalásokat egyelőre felüggeszti s egy későbbi értekezletre bizza annak eldöntését, hogy Szalay vagy Barthalos építse-e meg a várva-várt vonalat.

— **Holttest az erdőben.** Rémes gyilkosság nyomára jött tegnap, szombaton délelőtt a dobronaki csendőrség. A dobronaki erdőben tegnap délelőtt egy borzalmasan megcsontított ember holttestére bukkantak a járőrök. Nyomban jelentették az esetet a csendőröknek, akik megállapították, hogy a meggyilkolt Rózsis Vincének hívják zala-

egerszegi illetőségű kintornás. Pénteken délután indult el Alsólendváról Dobronak irányában s már késő este volt, mire a falu közelében levő erdőbe ért. Itt minden valószínűség szerint cigányokkal találkozott, kik megátmodták, nyakát egy éles késsel elvágták, aztán fejet ösztörtették. Így akadt rajta tegnap reggel. Mellette feküdt a kintornája, melynek egy titkos fiókjában, harisnyába csavarva volt a pénze, 20 kor. 75 filler és az iratai. A pénzt nem találták meg nála a rablók, kiket most nyomoznak.

— **Ésküdszéki tárgyalások.** A nagykanizsai kir. törvényszéknél az idei őszi esküdszéki ülésnek november hó 4-én kezdődött és 2 napra tartott. A második napon Maxi János és társai rablói bűncselekményeiről (Szalay Samu, a hosszúfalusi „Csipkés” vendégétől bérlejenek meggyilkolása) tárgyalja az esküdszék.

— **Iskolai látogatás.** Székely Emil főosztálybíróként az Alsólendva várososorban hétfőn Zalabagonyán jártak s ott meggyőződést akaráván szerzeni a tanuló egészségügyi állapotáról, a banyagai kórhárossal meglátogatták az iskolát. Közben dr. Józsa és a főbíró megakárván gyözdmény a tanulóknak a magyar nyelvben történt előmeneteléről, beszélgetést folytattak a növendékekkel s meglegedéssel hallgatták már a II-ik osztályos tanuló magyar beszédét. A felsőbb osztályokban pedig dr. Józsa járóorvos egész előadást tartott a tisztaszéki ápolása s a betegeskedé elleni védekezésről. Különösen a vörheny, mint gyermekbetegséget tünetelt ismertette. — Örmélm veszünk a hirt, hogy városunk ezen előkézőkére érdeklődnek a tanúgy s magyarosítás iránt.

— **Tűzök.** Keresztesmihály községében a hó 16-án, pénteken éjjel tűz támadt Füst Alajos ottani kereskedő és vendéglős rakárában, a melynek csakhamar átégett s mielőtt még a sok gyúlékony anyagot táplált lángokat lokalizálni lehetett volna, az egész tető a tűz martaléka lett. A kár jelentékeny. A tűz keletkezésének okát még nem sikerült kideríteni.

Zsidahegyen e hó 10-én Lovrencsis Iván könyvháza gyúladt, mielőtt azonban a tűz tovább terjedhetett volna, elfoltatták. A kár nem nagy.

— **Tolvaj, aki önként jelentkezett.** Kelencz Ferdinánd alsóbisztrai (alsólendvai járás) lakos két társával elhatározta, hogy egy kis pénzmagra tesznek szert. Alkalmassabb mód hiányában börtök egy ottani magtárba és nagyobb mennyiségű gabnát loptak, amelyen aztán jól rosszul megosztották. A jelek társak elváltak és ment ki a magok útján. A csendőrségnek tett jelentésén alapján megjezt nyomozással sikerült a bűnszövetkezetet kipuhatolni, azonban Kelencz idejében kerestet oltott s így kikerült a letartóztatás. A másik kettő belekerült a dputyba, míg Kelencz elbujdosott és Zalaegerszegre vetődött. Itt a leküldetésre annyira erőt vett rajta, hogy önként jelentkezett a rendőrségnek, ahol letartóztatták s átadták az ügyészségnek.

— **Vasárnapi munkaszünet.** Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter a postán az eddig megállapított vasárnapi korlátolt felvételi szabályt idő a napitáborn piros betűvel jelzett összes ünnepnapokra kiterjesztette.

— **Brutális férj.** Takács Vince bakcai lakos feltékeny volt a feleségére. Ez a feltékenységet a minap annyira elfajult, hogy Takács a feleségére támadt és összevert e, majd pedig revolverrel agyon akarta löni. Fejlesztették.

— **Tűzoltók menőcsapatja.** Üdös eszmét honosított meg tűzoltóságunk körében Bíró Lajos főparancsnok. A működő tűzoltók közül 5 emberből egy kis menőcsapatot alakított, kiket most betanít a baleset alkalmával történő sérülések kezelésére. A tűzoltó-mentők feladata abból áll, hogy a tűzoltásnál megsérült embereknek az első segélyt nyújtsák. Ezek a tűzoltók egy kis piros vászonkereszttel különböznek a többiőt.

— **Egy helyreigazításra.** Illetékes helyről felhatalmazást nyertünk annak kijelentésére, hogy most számunkban közölt s Hegedüs Elek zalabagonyai tanítóra vonatkozó helyreigazításunk nem mindenben felül meg a valóságnak, mert az alsólendvai tanítógyűlés alkalmával a tavaszi gyűlés helyén Hegedüs Zalabagonyára kérte és felajánlotta, hogy ott mintatanítást tart. A gyűlést azonban Turncsárhára tettek s a turncsári tanító

vetette fel az eszmét, hogy Hegedüs ott tanítson, amit Hegedüs Elek többek által folytatn el is fogadott. — Ez a tényállás.

— **Béla Mózes büntetlen.** Béla Mózes csendőrszervező egy szidellvidéki, jószívű ember, aki hivatali kötelességén kívül a legyet sen tudná bántani. De gyakran megértőtlen, hogy a csendőrség a kötelességét feltelkerkedik a szív érzésén s ilyenkor a csendőr nem felület maéért. Így történt ez nemrég Béla Mózesrel is. Béla Mózes agyonszurt egy embert Egy Nagy János nevű embert, aki nagy gazebber volt. Egy verkedés alkalmával történt, hogy az őrszervező békés megadásra szólította fel a duhajdok Nagyot, mire ez a csendőr fegyvert eklapva dulakodni kezdett. Midőn látta Béla, hogy a saját életéje fört köckán, negyszer megintette a legényt, majd nem Nagy erre sem reagált, Béla feleje szurt. Nem Nagy, csak úgy, hogy Nagy nyomban meghalt. Meghalt, eltemették Béla ellen pedig vizsgálást indított feltette hatósága. Vizsgálat, amit most zártl, hogy a hibásor most büntetlennek mondta ki Béla, az itéletben kifejezt, hogy jogos volt a fegyverhasználat. Béla nem is fejeződött a vasúti új dráma. Béla Mózes nem gyilkos, csak jó csendőr.

— **Verekedések.** Ihatuk volna így is: „Működik a murci,” mert kétségkívül az ujbor bicaknyitogató hatásnak tudható be az a sok verkedés, amely e heten megeseit. Eddig a következő verkedésekről tudunk:

Folyó hó 11-én Kősa Vendel és Möriz Ferenc pétésházi lakosok verkedtek. — Möriz könnyebben megsértett.

— Szerdán Ferenci György dobraföldi és Kákos János márkoföldi lakosok Resznek közszeg utcáján összeverkedtek. Mindkettlen veresen kerülték ki az utcai harcból.

Vasárnap a lentli korecsa című Sohárd Sándor bakcai lakos. Öbör István, Mátys István, Csordás József és Tóth Pál lentli-lakosok szövetségéből kifolyólag vásra vertek.

Beznagy Péter izsakói lakos szerdán a falu csárdájában Pétek Mihály és Minarics Iván megverkedtek. Sebüléses súlyos. — A verkedőket feljelentették.

— **Új cigányprímás.** Cigányzenekarunk, Fitya bácsi jól összeállított bandája primást cserélt. Fitya bácsi, aki vagyont szerzett a hegedűjevel, egyszerűen lemondott a további baberről és átadta a helyét egy fiatalabbnak, a Kustánczi Jósának. A Jóska jó zeneszer, szeretik a mulatos emberek s így könnyen fog boldogulni. Hegedűjének búvós hangja sok könnyet esalt ki már a szemekből (és pénz a zsebekből), de nem sajnálja tőle senki, mert sok élvezetet őrt szerzett játékaival.

— **Tisztelt olvasóink!** Bizonyára szívesen rognak megemlékezni a „Scott-féle Emulsió”-val, mely általánosan ismert házi-szer, vagyis csukamájolaj, csakhogy az utóbbi teljesen jó izű és könnyen emészthető formában nyújtja. Gyermek-különös előszeretettel veszik be a „Scott-féle Emulsió”-t, mert jól ízlik. Kapható a gyógyszertárakban.

— **A csáktornyai kereskedők** üzleteiket közös elhatározással október 1-étől április 1-ig este 7 órakor zárják. — Mi a 8 órai zárás pontos betartását is eredménytellenül sürgetjük.

— **Tűz emberhalállal.** Lohovechegyén Lészár Leopold háza gyúladt és leégett. A pajtában bennégett a puvoszel Boldizsár 70 éves ember, aki a tűz áldozata volt.

— **Öngyilkosság.** Kelemen György cseréfal gazda a szőlőjében felakasztotta magát. Mire ráadtak, halott volt.

— **Lopás.** Antólin Mihály izsakói lakos záratlan szekrényből Horváth Ágoston 11 Zetes beltenlaci tüe egy 20 koronas bankót ellopott. Feljelentették.

— **Kisiskák.** Lelkeltlen gazemberek a Révfülöpről vissza jögy kavicslával kocsik el padlókat rakati, minek következtében nagy kocsi kocsikot és egy ember lábától szenvedett. Az eset beje entették a badacsonytomi csendőrségnek és a gázok után az erélyes nyomozás megindult.

— **Beitérés egy pósthivatatalba.** A zalabéri pósthivatatalba a mult napok egyikén ismeretlen tetűsek börtök, de még mielőtt a nagymennyiségű pénzcsészletet megdezmálhatták volna, észrevették őket s megszöktek.

Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.**Ipar s kereskedelem.**Előfizetők ingyenes
hirdetés-rovata.

ALINZSEN BENO fűszer-, festék-, esemesze-, liszt-, velény-nyagvak, ugyásztelen norinbergi, üveg- és porcelán-kereskedése. — Döszkár, épületár- és szénraktár.

ASCHERI JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervök készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányai elsőrendű fővárosi építésekkel szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedése Hosszufalu.

BÄGER HERMAN cipész, Nagy raktár kész férfi- és női cipőkben.

BOHS ISTVAN kötelgyártó.

BILAL SÁNDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kifőnö konyha, jó borok, frissen csapolt sör.

BEÜNNER SAMI vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütőedző.

ECKER PÁL kalapos.

ERMEYI JÁNOS babsütő és műszakácsos.

EPPINGER SAMI teglgyáros Alsólendván. Teglák és azindulók a legutósbabb kivitelben készítettnek.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

FRÉYER LIPOT fűszer-, esemesze-, norinbergi, rövid, lisztmú-, játék, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy választék árú-dívat ekkokban. Naponta friss gyümölcs kapható.

FARAGÓ ISTVAN horboly- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turmischán.

FÜBST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmú-óson. GOMBOSY és WENDI fűszer-, esemesze-, rövid, nérinbergi, üveg- és porcelán-árú kereskedése. Rumi és fűzők muziekek kaphatók.

GERENCSÉR GYÖRGY teglamester Zalaezersegen (városi teglgyár). A legjobb minőségű falcseszerp hátrínok rendelkezhető nála.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

GÖMZI LAJOS építőiparos és cementárú készítő. Alsólendva-Hosszufalu. Elvállalja betonlakók és esztornák szakszerű készítését.

GERICS JÁNOS kosárfonó. Készít és raktárban tart mindennemű kosártal. Legyenül 400 gyümölcskosart kerül eladásra. Olcsó árak!

HALASSY BELA kőröm- és kőcsikóvács.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turmischán.

HORVÁTH LÁJOS horboly. Hátszeres raktárú.

HEGÉDÉS SÁNDOR épület- és bútorszállító.

IVANICS FERENC acsmester Alsólendván — Hosszufalu. Elvállal minden- és szakmába vágó munkát.

KARDOS TESTVEREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszufaluban. Kifőnö magyar étel-ek, jó borok frissen csapolt sör.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LEVASICS MÁRTON peknyester, Vasúti-útele.

LEHOVITS KÁROLY vendéglős Domaszinec.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkbán.

MANDELBAUM MÖR rófos és divatárú kereskedő. MAURER FERENC szobafüto-és marzó. Elfogad minden- és szakmába vágó munkát úgy helyben, mint a vidéken.

MUHR LAJOS vendéglője a „Gspikshez” Hosszufaluban.

MURSIK LAJOS építőiparos Elvállalja minden- és szakmába vágó munkát lelkiismeretes készítését.

NEUBAUER ANDRÁS „Koroma” nagyvendéglője, kávéháza és szállóháza.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dolány és szavár nagy-árúda.

REICHENFELD SÁNDOR meszaros.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.

REICHENFELD EDE kereskedő és vendéglős. Lendva Újfaluban.

SITER DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvarozások a legelősböbben elvállaltatnak.

SCHWARZ KÁROLY borkereskedő és szikvizgyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovazi (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JOZSEF acsmester Hosszufalu — Alsólendva. Minden- és szakmába vágó dolgot elvállal úgy helyben, mint vidéken.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és borkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabaksán.

Öz. TUSKE FERENCZÉ vendéglős.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktárú és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen oleóson elad fás és zóid-zóidoltványokat a legjobb bor- és esemesze-lyakbón. Különösen ajánlja a krefezs oltványokat. Szőlőoltványok helyben és vidéken oleóson elvállal.

WORTMAN BENÓ rófos-és divatárú kereskedése. Nagy raktár halotté és tenetkezési kellekkekben.

WOLFFSOHN HENRIK központi káves.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi-és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Turmischán.

WEISZ LIPOT férfi- és női divatárú üzlete.

WEINBERGER ÖDÖN mesz-és vegyeskereskedése szikvizgyára.

ZOMBORI MIHALY hígienikusban berendezett fodrász terne a Főúteleben (Tivadar-féle új ház).

Hirdetések felvételnek és lap kiadó-hivatalában.

Aki a

Tolnai Világlapját

hетенként 24 fillérért megveszi

Balkányi Ernő

könyvkereskedésében Alsólendván,

az ajándékul kapja

(a bekötés csekély megtérítése ellenében)

a 240 koronát érő, 8 kötetes

Világtörténelmet.

Páratlan diszkötés!

Az első kötet tartalma:

„A francia forradalom“

425 oldalon számtalan képpel.

2 helybeli fii

tanoncoknak

felvételük a

Hungaria ernyőgyárban

Alsólendván.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst élesztárgyak,

melyek dus választékban és oleóso árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fall-, ébresztő- és zsebórákbán, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkekbén. Javitást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főútca, Balkányi Ernő-féle házban.

Tersztenyák

≡ **Bódog** ≡

építő és műköfaragó

CSÁKTORNYÁN

A mindenszenteki ünnepek közeledtével

ajánlja dus sírkőraktárát.

Kőfaragó-,

épület-és szobrásmunkák, épületdíszítések, GIPSZ ÉS CEMENTBŐL.

Utikereszték és szobrok,

— JAVÍTÁSOK — és minden- és szakmába vágó munkák.

!!SÍRKŐRAKTÁR!!

Rácsozatok kovacsolt és öntött vasból.

Siremlékek

syenit, gránit, rusztikal fehérr. steier, szilvázir szikre marvány és homokkövekűből.

Tejles **SIRBOLT-**

ÉPÍTKEZÉS

és köburkolatok.

Kőbaluszterok. oszlopok és vázák esztalgálsa.